

تهیه کنندگان
خوراک فرهنگی جامعه،
نگاه به معلولیت را تغییر
دهند تا عزت انسانی
معلولان حفظ شود

باقامتی کوتاه باهمتی بلند:

بعد از بازی در سریال علی البدل مرا با شغلم می شناسند نه با معلولیت

زینب رحیمی

شود. با توجه به این که کارگردانها و نویسندگانه از مهم ترین تهیه کنندگان خوراک فرهنگی برای جامعه هستند باید این نگاه و این تفسیر از معلولیت را تغییر دهند تا عزت انسانی معلولان نیز به عنوان شهروندان جامعه محفوظ باقی بماند. وی می افزاید: سالها پیش فیلم سمندون نیز اگرچه طنز بود اما باعث ناراحتی من و افراد نانیسم بود. از این که بچه های کوچک از دیدن دوستان کوتاه قامت می ترسیدند و در مورد این افراد، سمندون را در حال خوردن تخم مرغ خام تصور می کردند احساس خوبی برای ما نداشت. **تنها واکنش بهزیستی: چقدر دستمزد گرفتی؟**

این هنرمند جوان دارای معلولیت با ابراز گله مندی از سازمان بهزیستی معتقد است: این سازمان بسیاری از وظایفش را انجام نمی دهد، بعد از پخش سریال علی البدل تنها واکنش برخی از مسوولان بهزیستی این بود که از من پرسیدند دستمزدی که برای این کار گرفتی چقدر بود؟ گاهی از رفتار بهزیستی اینگونه برمی آید که تنها می خواهد یک مددجو را از چتر حمایتی خارج کند و همان مستمری اندک را نیز قطع کنند و کاش به جای این رفتار در جهت ارائه خدمات جدید فعالیت کنند. گله مندی دیگری که از بهزیستی دارم این است که برای انعکاس توانمندی من هم که

رضایت ۹۰ درصد از مردم را جلب کند به نظر من در کارش موفق عمل کرده است.

تمرکز هنرمندان روی معلولیت نیست

او ابراز می کند: خوشبختانه تاکنون رفتار هنرمندان و اهالی هنر با من با تمرکز روی معلولیت نبوده بلکه آنها همیشه به استعداد و توانایی من توجه داشته اند و این ارزش کارهایم را برای من صدچندان کرده است. احمد ارجمندی از دیگر دوستان دارای معلولیت است که نویسنده توانایی است و در حال حاضر در حال ساخت یک فیلم سینمایی است و من بارها دیده ام که هنرمندان به او نیز نگاهی حاکی از معلولیت ندارند بلکه او را به دیده احترام می نگرند و حتی تلاش می کنند تا استعداد او را بیش از قبل کشف کرده و توانایی اش را شکوفا کنند.

معلولیت، نتیجه گیری خوبی از فیلم هاست

چگینی از پایان برخی از فیلمها و سریالها که چهره منفی فیلم در انتها ویلچرنشین می شود تا نتیجه اعمال بد خود را گرفته باشد گله مندی می کند و می گوید: این اتفاق که در پایان فیلمها فردی معلول می شود تا مایه عبرت دیگران شود اتفاق خوشایندی نیست چرا که نحوه برخورد درست با پدیده معلولیت این نیست. این نوع پایان، پایان خوبی نیست و به نظرم جدایی، طرد شدن یا حتی کشته می تواند جایگزین آن

کار بازیگری را از سال ۸۱ و با فیلم «ماجراهای خانه ما» برای شبکه قزوین آغاز کرد، چیزی نگذشته بود که کاندید بازی در مجموعه «ماه تی تی» شد، پس از آن با سریال «ساختمان پدری» به خانه های شهروندان قزوینی رفت. کمی بعد در فیلم سینمایی «گینس» دیده شد. چیزی از این کار نگذشته بود که در فیلم سینمایی «بچه های جسور ۲» کار کرد، کار بعدی اش مجموعه داستانی «معلم» بود تا اینکه در نوروز ۹۶ در سریال «علی البدل» و در شبکه یک سیما درخشید.

بازیگری از سخت ترین مشاغل دنیاست

این جوان موفق و خوش آتیه که کسی نیست جز «میثم چگینی» در گفت و گو با پیک توانا از خواسته ها و تجربه های پیش می گوید: معلولیت ممکن است محدودیت را همراه انسان کند اما بسیاری از معلولان با توانایی های خود ثابت کرده اند که این رویداد نمی تواند منجر به ناتوانی انسانها شود. این هنرمند جوان ابراز می کند: هر کار سختی خودش را دارد و کار هنری هم همینطور است. از زمان ورود به این عرصه متوجه شده ام که کار بازیگری یکی از سخت ترین مشاغل دنیاست چون بازیگر باید با روح و جسمش با تک تک مردم ارتباط برقرار کند و علاوه بر برقراری ارتباط با آنها، بتواند انتظار همه افراد با طرز تفکرهای مختلف را نیز برآورده سازد و اگر یک هنرمند بتواند دست کم

بهترین
فرهنگ‌سازی که
من می‌توانستم توسط نقشم
در خصوص تغییر نگاه جامعه
به معلولیت ایجاد کنم این بود که
نقشم را خوب بازی کنم و امیدوارم
در قضاوت و نگاه مردم از عهده
این مسوولیت برآمده
باشم

ارتباط است، زمانی که ناراحت باشم تغییر ضرب گرفتن تمپک را در سر انگشتانم می‌بینم، گویی صدای ساز تغییر می‌کند و اگر دیر به دیر سراغ ساز بروم حس می‌کنم ساز قهر کرده است.

گاهی فراموش می‌کنم معلولیت دارم

بهترین فرهنگ‌سازی که من می‌توانستم توسط نقشم در خصوص تغییر نگاه جامعه به معلولیت ایجاد کنم این بود که که نقشم را خوب بازی کنم و امیدوارم در قضاوت و نگاه مردم از عهده این مسوولیت برآمده باشم. من کامپیوتر خوانده‌ام اما آنقدر که به بازی و هنر فکر می‌کنم به رشته‌ام فکر نمی‌کنم و به قدری درگیر کار هنری هستم که گاهی فراموش می‌کنم معلولیت دارم.

آموختم خاک پای مردم باشم

مهم‌ترین چیزی که از هنرمندان بزرگی که در علی‌البدل حضور داشتند آموختم این بود که خاک پای مردم باشم، این اخلاق را در مهدی هاشمی بسیار زیاد دیدم. این هنرمند با اینکه جایگاه بالایی دارد به قدری خاکی و مردمی است که هر انسانی از مصاحبت با او لذت می‌برد و عاشقش می‌شود.

به نظر من هر کسی بهترین معلم خودش است و از قابلیت‌های خودش بهترین شناخت را دارد. از تمام دوستان معلولم می‌خواهم تا به توانایی‌های بیاندیشند و به استعدادهای خود بها بدهند. هرگز قرار نیست کسی به جز خود انسان به داد او برسد و همه ما خودمان باید از خودمان حمایت کنیم. اگر من معلولیت نداشتم شاید هیچ‌وقت به سراغ هنر نمی‌رفتم اما وقتی با توجه به محدودیتی که دارم این توانمندی را در خودم دیدم به آن میدان بروز دادم تا هم‌پای سایرین رشد کنم.

این سکانس بودیم و من آنقدر زیر آب مانده بودم که کمرم گرفته بود و به نظرم هیچ‌کسی هم جز من نمی‌توانست این نقش را درآورد چون عمق استخر کم بود و با تناسب قامت من تنها کسی که می‌توانست از عهده این نقش برآید، من بودم آقای تنابنده فقط همین یک سوال را از من پرسید و چون می‌دانست باقی ماجرا حل شده محسوب می‌شود سوال دیگری نپرسید و بالاخره کار خیلی هم خوب از آب درآمد.

حالا مرا با شغلم می‌شناسند

از دیده شدن در کار علی‌البدل خیلی خوشحالم. بسیاری از بخش‌های مربوط به بازی من در حین کار نوشته می‌شدند و در طول مدت کاری، آقای طنابنده اظهار می‌کرد که توانایی بیشتری از من را شناسایی کرده و براساس آن ایده‌های بیشتری به ذهن نویسنده می‌آمد و به نقش من افزوده می‌شد. در ۹ قسمت از ۱۳ قسمت کار علی‌البدل حضور داشتم و کم‌ترین دستاورد این کار برایم این است که دیگر مرا نه به‌عنوان یک فرد معلول بلکه با عنوان شغلم می‌شناسند.

وی اضافه می‌کند: کار در کنار هنرمندانی چون مهدی هاشمی، مهدی فخریم‌اده، محسن تنابنده و احمد مهران‌فر برایم تجربه ارزشمندی بود، خودم فکرش را هم نمی‌کردم که روزی به من زنگ بزنند و برای یک کار در آن سطح دعوتم کنند مخصوصاً وقتی دیدم جزء نقش‌های اصلی در این کار دیده شده‌ام بیشتر خوشحال شدم.

موسیقی، ارتباط مستقیم با سلول‌های مغز
این جوان موفق که در رشته موسیقی نیر تبحر بالایی دارد می‌افزاید: به موسیقی علاقه زیادی دارم و بخش زیادی از موفقیت‌هایم را نتیجه تمرکز در این رشته می‌دانم در حدی که بدون آن در کار بازی هم نمی‌توانستم موفق باشم. موسیقی چون با تک‌تک سلول‌های مغزم در

شده سراغی از من نگرفتند در حالی که بسیاری از رسانه‌ها پس از پخش سریال علی‌البدل برای مصاحبه از من به‌عنوان یک بازیگر جوان و معلول یاد کردند.

بازیگران نقش ما را بازی کنند

وی عنوان می‌کند: من در انتخاب پیشنهادات کاری به متن، سناریو و کاری که ازم خواسته می‌شود بسیار توجه می‌کنم و به همه جوانب آن می‌اندیشم، اگر احساس کنم از عهده یک کار برنمی‌آیم حتماً آن را قبول نمی‌کنم اما اگر کاری را قبول کنم یعنی می‌توانم انجامش بدهم. کسی که جنس بازی مرا بشناسد کاری را به من پیشنهاد می‌دهد که با روحیه من تناسب داشته باشد.

دلم می‌خواهد خودم همه نقش‌های خوب و بد را تجربه کنم و بسیار علاقمندم که یک بازیگر عادی هم قالب ما را تجربه کند، یعنی جنس ما با این محدودیتی که داریم را بازی کند و ببیند چه سختی‌هایی می‌کشیم و این اتفاق تاکنون نیفتاده.

سوال اول: میتوانی زیر آب بمانی؟

چگینی از اولین سکانس علی‌البدل به‌عنوان سخت‌ترین سکانس آن یاد می‌کند و می‌گوید: روز اول شروع کار علی‌البدل آقای تنابنده به شوخی از من پرسید می‌توانی پنج دقیقه زیر آب بمانی؟ من گفتم نه، اما اگر شما می‌توانید به من یاد بدهید. سخت‌ترین سکانس من در کار علی‌البدل این بود که در قسمت اول باید یک دقیقه زیر آب می‌ماندم تا آقای فخریم‌زاده و هاشمی دیالوگ‌هایشان را بگویند و بعد آقای فخریم‌زاده مرا از زیر آب بیرون بکشد، این سکانس چندین بار برداشت شد و من هر بار که از زیر آب بیرون می‌آمدم تصور می‌کردم که این برداشت آخر است اما باز می‌دیدم تمام نشده و باید دوباره زیر آب می‌ماندم. آن روز تا شب درگیر گرفتن